

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Novotného a přísedících Edity Theimerové a Bc. Olgy Pospíšilové v hlavním líčení dne 26. října 2015,

t a k t o :

Obžalovaný

Jan HXXXXX.

nar. XXXXX, bez zaměstnání, trvale bytem XXXXX, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici a ústavu pro výkon zabezpečovací detence XXXXX

je v i n e n , ž e

1. od přesně nezjištěné doby minimálně do 13. 3. 2015, u sebe bez povolení, tedy bez platného zbrojního průkazu nebo platné zbrojní licence přechovával funkční pistoli přesně nezjištěné tovární značky, (pravděpodobně zn. ČZ, model 27 FNB), ráže 7,65 mm

Browning, nezjištěného výrobního čísla, společně s jedním zásobníkem a minimálně jedním nábojem ráže 7,65 mm, kdy se v případě všech těchto věcí jedná ve smyslu § 5 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů, o zbraň kategorie „B“, kterou může nabývat do vlastnictví, držet nebo nosit pouze držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence, což obžalovaný v uvedené době nebyl,

t e d y

bez povolení přechovával střelnou zbraň,

2. v přesně nezjištěné době kolem 17.15 hodin dne 13. 3. 2015 v Jihlavě, v prodejně "Chytrý kuřák" na ulici Dvořákova 1680/6 záměrně, a to s cílem vlastního obohacení, usmrtil prodavače Jaroslava DXXXXX, nar. XXXXX, a to poté, co si předchozího dne v dané prodejně objednal grip s USB výstupem - multifunkční zařízení do elektronických cigaret v hodnotě cca 5.000,- Kč, a následně v průběhu dne opakovaně přišel do tohoto obchodu, přičemž poškozenému k této objednávce několikrát sdělil různá vysvětlení, proč za objednané zboží nemůže zaplatit, neboť neměl peníze, a následně za přesně nezjištěných okolností s cílem získat objednané zboží i v pokladně prodejny uloženou hotovost za každou cenu, vytáhl výše popsanou zbraň, namířil ji zezadu na poškozeného a nejméně jednou na něj vystřelil s cílem ho usmrtit, kdy tímto svým jednáním mu způsobil šikmý průstřel hlavy v oblasti zadní jámy lební vpravo se zástřelem pod bází lební, což způsobilo zhmoždění mozečku, přehmoždění prodloužené míchy, krvácení pod tvrdou plenu mozkovou, krvácení pod měkké pleny mozku, mozkového kmene, mozečku, krvácení do mozkových komor, otok mozku, krvácení pod tvrdou plenu krční míchy a prokrvácení šíjového svalstva, kdy v důsledku této střelné rány do hlavy poškozený Jaroslav DXXXXX dne 13. 3. 2015 na místě během několika vteřin zemřel, načež obžalovaný Jan HXXXXX z prodejny odešel i s oním objednaným a neuhrazeným zbožím a zároveň při tom z pokladny prodejny vzal a odnesl i bankovky a mince v hodnotě nejméně 9.000,- Kč,

t e d y

jiného úmyslně usmrtil s rozmyslem, v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch.

T í m s p á c h a l

Ad 1)

přečin nedovoleného ozbrojení podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku,

Ad 2)

zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) trestního zákoníku.

Z a t o s e m u u k l á d á

Podle § 140 odst. 3 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání

16 (šestnácti) let a 6 měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice se **zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen na náhradě majetkové škody uhradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, IČ : 41197518, částku 4.435,- Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen na náhradě nemajetkové újmy uhradit poškozené Evě DXXXXXX, nar. XXXXXX, trvale bytem XXXXXX, částku 500.000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í

A/ Skutková zjištění

Obžalovaný v přesně nezjištěné době kolem 17.15 hodin dne 13. 3. 2015 v Jihlavě, v prodejně "Chytrý kuřák" na ulici Dvořákova 1680/6 záměrně, a to s cílem vlastního obohacení, usmrtil prodavače Jaroslava DXXXXX, nar. XXXXX, a to poté, co si předchozího dne v dané prodejně objednal grip s USB výstupem - multifunkční zařízení do elektronických cigaret v hodnotě cca 5.000,- Kč, a následně v průběhu dne opakovaně přišel do tohoto obchodu, přičemž poškozenému k této objednávce několikrát sdělil různá vysvětlení, proč za objednané zboží nemůže zaplatit, neboť neměl peníze, a následně za přesně nezjištěných okolností s cílem získat objednané zboží i v pokladně prodejny uloženou hotovost za každou cenu, vytáhl funkční pistoli přesně nezjištěné tovární značky, (pravděpodobně zn. ČZ, model 27 FNB), ráže 7,65 mm Browning, nezjištěného výrobního čísla, namířil ji zezadu na poškozeného a nejméně jednou na něj vystřelil s cílem ho usmrtit, kdy tímto svým jednáním mu způsobil šikmý průstřel hlavy v oblasti zadní jámy lební vpravo se zástřelem pod bází lební, což způsobilo zhmoždění mozečku, přehmoždění prodloužené míchy, krvácení pod tvrdou plenu mozkovou, krvácení pod měkké pleny mozku, mozkového kmene, mozečku, krvácení do mozkových komor, otok mozku, krvácení pod tvrdou plenu krční míchy a prokrvácení šíjového svalstva, kdy v důsledku této střelné rány do hlavy poškozený Jaroslav DXXXXX dne 13. 3. 2015 na místě během několika vteřin zemřel, načež obžalovaný Jan HXXXXX z prodejny odešel i s oním objednaným a neuhrazeným zbožím a zároveň při tom z pokladny prodejny vzal a odnesl i bankovky a mince v hodnotě nejméně 9.000,- Kč, kdy předmětnou zbraň u sebe bez povolení, tedy bez platného zbrojního průkazu nebo platné zbrojní licence přechovával od přesně nezjištěné doby minimálně do 13. 3. 2015, a to společně s jedním zásobníkem a minimálně jedním nábojem ráže 7,65 mm, kdy se v případě všech těchto věcí jedná ve smyslu § 5 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů, o zbraň kategorie „B“, kterou může nabývat do vlastnictví, držet nebo nosit pouze držitel zbrojního průkazu nebo zbrojní licence, což obžalovaný v uvedené době nebyl.

Shora popsany skutkový děj byl prokázán dokazováním provedeným v hlavním líčení. V souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu soud zjišťoval skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Podle § 2 odst. 6 trestního řádu provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu.

Obžalovaný Jan HXXXXX v přípravném řízení dne 2. 4. 2015 (č. l. 368-372) se k věci ve své podstatě zcela doznal, a to jak k neoprávněnému držení předmětné pistole a nábojů, tak i k záměrnému zastřelení poškozeného Jaroslava DXXXXX. Nejprve konstatoval, že to, co je mu v usnesení kladeno za vinu, je pravda, a že se to stalo tak, jak je zde napsáno (fakticky potvrdil své údaje v rámci podání vysvětlení z 1. 4. 2015, které vedly ke skutkovému popisu užitému v usnesení o zahájení trestního stíhání). Následně k věci velmi podrobně vypovídal. K držení zbraně takto uvedl, že pistoli dostal asi v roce 2009 od manžela matky pana Jana AXXXXX z Brna. Zbraň si ponechal, i když nevládnul zbrojní průkaz, ani licenci. Zbraň nosil u sebe a to vždy v nějaké tašce za pasem, nikomu ji nepůjčoval. Byla černé barvy, na rámu s nápisem Model 27, FNH, ráže 7,65 a měl k ní jeden zásobník s pěti náboji stejné ráže. Před střelbou na prodavače, vystřelil z této zbraně pouze jednou, a to asi před třemi lety v lese v Třebíči, kdy zkoušel, zda je střelbyschopná. Když pracoval jako ostraha v Jihlavě, zbraň

míval zamčenou v osobní skříňce a na ubytovně také, pouze jednou ji zapomněl v práci, kdy zavolaal svému podřízenému panu ŠXXXXX, aby zbraň zamkl do své skříňe.

K okolnostem napadení poškozeného uvedl, že od 4. 3. 2015 bydlel na ubytovně v Brně Maloměřicích, ale byl prakticky bez prostředků i bez zaměstnání, tak se dne 11. 3. 2015 rozhodl, že pojedje zpět do Jihlavy, a pokusí se prodat svou pistoli, aby měl nějaké peníze na obživu. Dne 11. 3. 2015 proto přijel z Brna do Jihlavy autobusem, ale nesehnal ubytování, tak jen chodil po Jihlavě a přemýšlel, komu tu pistoli nabídnout ke koupi. S sebou měl pouze batoh černé barvy, ve kterém měl tu pistoli, rukavice, čepici s kšiltem a kulich. Dále popsal návštěvu prodejny "Chytrý kuřák", kterou navštívil následující den po příjezdu kolem 11.00 hodin a to v podstatě náhodně, když chodil Jihlavou, a venku stojící prodavač se s ním dal do řeči a nabídl mu novinky. Vybral si zde zboží v hodnotě kolem 4.500,- Kč a v polední pauze, kdy prodavač odešel, si šel fiktivně vybrat peníze, aby to vypadalo, že za zboží zaplatí. Po polední pouze se do obchodu vrátil, prodavač mu k zmluveným věcem přinabídl nějaké doplňky se slevou, s čímž souhlasil a chtěl vše zakoupit. Poté mu zalhal, že peníze, které vybral na poště, zapomněl na přepážce, a fiktivně se vrátil na poštu. Když přišel znovu do obchodu, tak prodavači řekl, že ztratil platební kartu do bankomatu a nemůže vybrat žádné peníze. Potom předstíral, že telefonuje a blokuje si tu kartu. Kolem 15.00 hodin toho 12. 3. 2015 z prodejny odešel, s tím že se pokusí peníze sehnat do druhého dne a pro zboží se vrátí. Do prodejny se stavil ještě před 17.00 hodinou, krátce před zavírací dobou, kdy prodavače utvrdil v tom, že si to zboží skutečně koupí. Noc strávil opět na ulici, kdy jej napadlo, že poškozenému řekne, že nemá peníze a zbraň mu dá na výměnu nebo do zástavy. Dne 13. 3. 2015 v dopoledních hodinách přišel do prodejny "Chytrý kuřák" znovu a prakticky celý den pak strávil s prodavačem. Tomuto opět sdělil další smyšlenku, proč stále nemá peníze na zmluvené zboží. V prodejně se zdržel asi do 15.30 hodin. Po celou tu dobu měl s sebou v prodejně i ten batoh s pistolí, přičemž uvedl, že v nestřežené chvíli, tak, aby to neviděl prodavač, ze svého batohu vyndal pistoli a dal si jí do kapsy své bundy, kterou měl po celou dobu na sobě. Když zůstal v prodejně s prodavačem sám, tak pistoli z kapsy vytáhl a ukázal ji v ruku prodavači, a chtěl mu ji přenechat za zboží nebo peníze. Poté vyšli ven a prodavač si šel něco vyřídit za známou na tržnici. On sám u prodejny zůstal. Po chvíli se prodavač k prodejně vrátil a přišla i prodavačka z tržnice, která potřebovala na internet. Když byla na internetu, tak mezi řečí řekla, že její muž pracuje u městské policie. Znervózněl, protože ho napadlo, že poškozený o té pistoli řekl té prodavačce. Po chvíli prodavačka odešla z obchodu pryč a žádnou reakci od prodavače, aby opustil prodejnu, nezaznamenal. Zhruba po 16.00 hodině začal prodavač mluvit o tom, že zavře obchod dříve. Přenesl svůj batoh na zelený gauč, který byl naproti prostoru pro obsluhu pultu prodejny. Pistoli měl stále v pravé kapse své bundy. Měl pocit, že si ho prodavač nevšímá, proto se rozhodl, že nějaké věci z prodejny odcizí a dá si je do batohu, který měl připravený rozepnutý. Jednalo se o zmluvené věci v hodnotě kolem 5.000,- Kč. Tyto věci se nacházely na gauči vedle jeho batohu. K prodavači byl otočen pravým bokem, ovšem když vložil jeden z gripů do batohu, tak si toho všiml, vstal ze židle a šel směrem k němu. Chytl ho za rukáv bundy, tak ho oběma rukama strčil do jeho horní poloviny těla, kdy k sobě stáli čelem. Odstrčením zacouval směrem ke zdi, kde měl židli, na které předtím seděl. Poté, když šel zase k němu, tak z pravé kapsy své bundy vytáhl pistoli. Zbraň držel v pravé ruce před tělem a hlavní mířil směrem k zemi. V prodejně pistoli nenatahoval, musel tedy mít náboj v komoře již předtím. Prodavače, který šel zase k němu, opět nějak odstrčil a tento odcouval a dosedl na židli. V okamžiku, když tento seděl na kancelářské židli a byl k němu otočen zády, na něj vystřelil, kdy ovšem cíleně nemířil. Vzdálenost mezi nimi byla asi 3 metry. Po střelbě zůstal prodavač sedět s pokleslou hlavou na židli, on sám byl z toho v šoku, neviděl krev a myslel si, že prodavač dostal infarkt nebo omdlel. Dále uvedl, že poté vzal z gauče dva gripy, náustek,

z pokladny nějakou finanční hotovost a vše včetně pistole schoval do batohu, nábojnici nesbíral a ani neví, kam letěla. Nějaké mince pak rozházel po zemi, aby to vypadalo, že prodavač měl infarkt. Pistoli po cestě na autobusové nádraží odhodil do kontejneru a poté odjel do Brna. Po příjezdu se vrátil na ubytovnu, kde finanční hotovost schoval za dřevěné obložení pokoje a věci na elektronické cigarety nechal v batohu s cílem prodeje v budoucnu. Po pár dnech viděl v televizi relaci k vraždě prodavače v Jihlavě, a jelikož se poznal na kamerovém záznamu, tak se oholil, aby získal čas najít si místo ke spáchání sebevraždy (arg. aby to ukončil).

V rámci rozhodování o vazbě dne 3. 4. 2015 využil svého práva a k věci nevypovídal. V hlavním líčení dne 13. 10. 2015 obžalovaný svoji výpověď zásadním způsobem pozměnil a to zejména v části, kde doznával, byť údajně neúmyslné zastřelení poškozeného. Takto uvedl, že zbraň nabídl poškozenému, tuto nabil, ukázal mu ji. Poškozeného si jako možného kupce zbraně vybral, protože mu přišel jako jediný známý člověk v Jihlavě a zhruba stejného ročníku narození. V době, když pracoval jako ostraha, tak zbraň nosil u sebe, ale nepoužíval ji, a domníval se, že nikdo z jeho bývalých kolegů by o ni neměl zájem. Poškozený o ni však neprojevil zájem. Nakonec poškozenému řekl, že sám ji nepotřebuje a nechal mu ji na prodejně (tady ji máte) a odešel. I přesto, že mu zbraň daroval, vrátil se a řekl si, že když z něho nedostal peníze, tak by mohl dostat alespoň nějaký grip. Když se vrátil zpět, na prodejně bylo zhasnuto a poškozený seděl na židli, vypadalo to, že spí. Několikrát ho oslovil, ale tento nereagoval. Vedle něj byla otevřená pokladna, proto vzal mincovník, kde bylo asi 9.000,- Kč a také igelitku s jím objednaným zbožím, která ležela na gauči. Zbraň již na místě neviděl. Zavolat pomoc jej napadlo až při cestě do Brna, ale nechtěl zapínat mobil, aby nebyl odhalen jako volající. K proklamované sebevraždě uvedl, že tuto chtěl spáchat, protože ho nic nebavilo, přišel o práci, ale spojitost s tím, co je mu kladeno za vinu, to nemělo. Popsal také způsoby, kterými chtěl sebevraždu spáchat. Pozměnil i údaje o zkušební střelbě s tím, že jeden z nábojů vystřelil dne 5. 3. 2015 v Brně na zastávce Kamenolom, jelikož chtěl vyzkoušet, zda zbraň funguje (v souvislosti s možnou sebevraždou). Toto původně neřekl, protože se domníval, že doba zkušebního výstřelu by vedla policii k úvahám, že zastřelení poškozeného plánoval.

Jako důvod změny své výpovědi v hlavním líčení uvedl, že nyní vypovídá pravdu, předchozí údaje byly na nátlak ze strany policie, který specifikoval jako fyzické násilí, ovšem menší intenzity (svým způsobem pohlavek), či psychické násilí, vyhrožování (politím vodou v zimě v lese, rozbitím "huby" či pobytem v cele s "Cigány" či vyšším trestem odnětí svobody), kdy policisté mu měli říci, aby uvedl, že se mezi nimi došlo ke konfliktu, že nešlo o chladnokrevnou vraždu a proto si vymyslel údaje o hádce s poškozeným, kdy jim řekl zhruba to, co si přáli slyšet, když navíc požil asi 5 prášků proti bolesti. Údaje pak zopakoval i za přítomnosti advokátky, když k tomuto (shodně vypovídat) jej opět vyzvali policisté.

Je s podivem, že obžalovaný v rámci změny výpovědi na jednu stranu zdůrazňuje nátlak policistů, na jejichž základě se údajně nepravdivě doznává (přitom s požadavkem na nepravdivé údaje ohledně konkrétního motivu jednání) a na druhou stranu uvádí, že těmto sám účelově lhal (o předchozí střelbě), aby si vytvořil prostor pro konstrukci zastřelení poškozeného, jako ve své podstatě nešťastné náhody (v případě kratší doby od skutku by to bylo vnímáno negativně, pravděpodobně jako zkouška). Tyto údaje považuje soud za účelové a to nejen s ohledem na vnitřní nelogičnost, ale i s ohledem na závěry znalkyň ohledně ovlivnitelnosti obžalovaného. Navíc pokud by obžalovaného k výpovědi donutila policie, muselo by jeho doznání rámcově odpovídat úrovni poznatků policistů v dané době, kdy tito

přítom mimo jiné věděli (minimálně od 18. 3. 2015 viz ú.z. svědkyně DXXXXX), že obžalovaný musel být v kontaktu s poškozeným již ve středu 11. 3. 2015.

Jeho prvotní obhajobu ve vztahu k nejzávažnějšímu jednání, lze ve stručnosti shrnout tak, že reagoval na chování poškozeného, který ho přistihl při odcizení zboží a snažil se mu v tom zabránit, kdy prvotním úmyslem nebylo usmrcení prodavače, ale získání majetkového prospěchu pro sebe. Následná obhajoba pak je postavena na faktu, že sice zbraň měl, ale tuto v prodejně poškozenému zanechal (položil ji zde) a po návratu již našel poškozeného ve stavu, který odpovídal jeho poloze po zastřelení. Fakticky tedy nabídl verzi neznámého pachatele, který v mezidobí se dostavil do prodejny, zde uviděl jím odloženou zbraň, tuto vzal a zezadu poškozeného zastřelil a se zbraní odešel, poté co odstranil stopy (nábojnici) bez toho, že by např. něco odcizil.

Při hodnocení věrohodnosti jeho výpovědi soud musel přihlídnout k objektivním důkazům, které svědčí pro rozpor jeho údajů s objektivní realitou. Soud pokládá změnu výpovědi z přípravného řízení za účelovou, tak jak bylo uvedeno výše. Ovšem ani prvotní výpověď neodpovídá zcela tomu, co se ve skutečnosti stalo. Jeho prvotní výpověď totiž vykazuje logické nesrovnalosti, kdy je v rozporu s objektivními důkazy (výpověďmi svědků a je nutno ji vnímat v rámci popisu skutku jako snahu obžalovaného snížit závažnost svého jednání. Takto soud musí hodnotit zejména jeho údaje o předložení zbraně poškozenému a to nejen v kontextu navazujících údajů o možné prezentaci tohoto jiné prodavače (svědkyni Foltrové), ale vůbec okolnosti možného prodeje (či výměny) zbraně, kdy jediným komu obžalovaný tuto zbraň údajně nabídl, byl právě poškozený, kdy tato úvaha je přitom až následná při předchozím zájmu zakoupit věci vyšší hodnoty, než měl obžalovaný k dispozici. Takto popisované jednání, tedy údajná snaha primárně získat peníze prodejem (následně prezentované jako nefunkční) střelné zbraně a s tím související cesta právě do Jihlavy bez předchozí úvahy komu ji "prodá", zde (bez vazby na prodej zbraně) snaha získat kuřácké potřeby a až následná snaha tyto směnit za zbraň, bez zájmu tuto reálně někomu (s možným zájmem) nabídnout a (nově) následně "darování" zbraně s vágní úvahou o možném morálním závazku ze strany poškozeného tento dar kompenzovat, je dle názoru soudu v rozporu s jakoukoli formální logikou. Vzhledem k objektivním důkazům svědčícím pro použití zbraně, kterou měl původně v držení obžalovaný, vůči poškozenému (údaj o typu zbraně odpovídající charakteristikám deformace střely, údaj o chování poškozeného po zásahu v kontextu znaleckého posudku z oboru zdravotnictví apod.), lze pak nové údaje o nefunkčnosti zbraně považovat za nepravdivé. Za této situace soud nemůže vycházet pouze z údajů (částečného doznání) obžalovaného a tyto akceptoval v rámci skutkového popisu pouze tam, kde jsou v souladu s jinými objektivními důkazy.

Ze svého trestného jednání je obžalovaný mimo svého neúplného doznání z přípravného řízení a částečného doznání v hlavním líčení usvědčován i dalšími provedenými důkazy, zejména znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, výpověďmi svědků, a dále listinnými důkazy, kterými jsou zejména protokoly o ohledání místa činu se zajištěnými stopami, včetně fotodokumentace, ve spojení s dalšími znaleckými posudky, odbornými vyjádřeními či kamerovými záznamy.

Svědkyně Eva DXXXXX (č. 1. 388-391) a svědek Michal KXXXXX (č. 1. 392-395) v přípravném řízení dne 23. 4. 2015 se jako rodinní příslušníci vyjádřili nejen k osobě poškozeného DXXXXX, ale také i k jeho činnosti v dané prodejně "Chytrý kuřák", kterou provozovala svědkyně Eva DXXXXX. Ve vztahu k trestné činnosti a osobě pachatele oba popsali, jak byli poškozeným DXXXXX průběžně informováni o oné objednávkě zboží obžalovaným ve dnech 11. 3. 2015 až 13. 3. 2015, a to jak včetně popisu této osoby (stálý

zákazník s batohem) následně i včetně výmluv, které poškozenému obžalovaný sdělil ohledně své neschopnosti objednané zboží uhradit, kdy tyto korespondují s údaji obžalovaného. Jejich výpovědi byly v hlavním líčení dne 13. 10. 2015 podle § 211 odst. 1 trestního řádu čteny.

K okolnostem nálezů těla a osobě poškozeného se v přípravném řízení vyjadřovali svědci Pavla ZXXXXX a Božek ZXXXXX. I jejich výpovědi byly v hlavním líčení dne 13. 10. 2015 za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu čteny.

Svědčce Pavla ZXXXXX v přípravném řízení dne 7. 5. 2015 (č. 1. 398-401) takto uvedla, že vypomáhala poškozenému Jaroslavu DXXXXX s prodejem v dané prodejně "Chytrý kuřák", kdy popsala nejen fungování tohoto obchodu včetně nakládání s hotovostí. Dále popsala i to, kdy, za jakých okolností a v jaké poloze nalezla tělo zemřelého poškozeného. Dveře do této prodejny byly v té době dle její výpovědi uzamčené, ale mřížové byly odemčené a tělo zemřelého poškozeného DXXXXX spočívalo zčásti v poloze vsedě na sedáku otočné židle za prodejním pultem, poškozený byl zčásti sesunutý do kleku na jedno koleno a s hlavou skloněnou za pultem pod pokladnou k počítači. Protože se domnívala, že jeho stav může souviset s onemocněním cukrovkou, volala záchranku a její manžel zjišťoval, zda poškozený dýchá. Následně popsala okolnosti příjezdu policie a kontaktů s policisty.

Její údaje potvrdil i její manžel svědek Božek ZXXXXX v přípravném řízení dne 16. 6. 2015 (č. 1. 413-416), který uvedl, že dne 14. 3. 2015 byl přítomen nálezů těla zesnulého poškozeného DXXXXX a zjišťoval, zda dýchá. Přítom mu sahal na hrudník, ale s tělem nemanipuloval, toto se ani nijak nesesulo. Již si ale nebyl schopen vybavit, zda při jeho příchodu poškozený byl, či nebyl opřen (seděl na) o kraj židle.

K údajům obžalovaného o údajné obavě z prozrazení nabídky prodeje zbraně se vyjádřila svědkyně Martina FXXXXX.

Tato v přípravném řízení dne 7. 5. 2015 (č. 1. 402-404) uvedla, že poškozeného DXXXXX znala od března roku 2014, když začala pracovat v prodejně v sousedství s obchodem „Chytrý kuřák“. Vídala se s ním téměř denně a do prodejny „Chytrý kuřák“ si chodila platit faktury. O zákazníkovi s větší objednávkou zboží věděla, kdy o tomto jí řekl asi dne 12. 3. 2015 sám poškozený, když dne 13. 3. 2015 před začátkem prodejní doby jí tohoto zákazníka, který za ním došel, i ukázal. Tohoto následně v průběhu dne opakovaně viděla, naposledy v prodejně poškozeného po 16.00 hodině a popsala jej v souladu se zajištěnými videozáznamy z pouličních kamer. Poškozený se jí několikrát k osobě obžalovaného vyjádřil, zejména k jeho výmluvám s placením, a nakonec s tím, že by byl raději, kdyby již nedošel. Jinak vyloučila údaje obžalovaného o obsahu svých údajů v prodejně „Chytrý kuřák“, když uvedla, že o policistech v prodejně dne 13. 3. 2015 nemluvila, a že nikdo z její rodiny u Policie ČR ani Městské policie nepracuje. Její výpověď byla v hlavním líčení dne 13. 10. 2015 podle § 211 odst. 1 trestního řádu čtena.

Výpovědi této svědkyně má soud za vyloučenou naznačenou obhajobu obžalovaného v přípravném řízení o znervóznění v důsledku jejích údajů. Tyto údaje přitom měly dokreslovat okolnosti nabídky zbraně poškozenému. Vzhledem k již výše uvedenému v souvislosti s údaji dcery poškozeného a jejího druha, kteří taktéž nebyli poškozeným o údajné nabídce zbraně informováni, lze uzavřít, že údaje obžalovaného o předložení pistole poškozenému je nutno hodnotit jako formu obhajoby, snahu o vytvoření legendy povědomí poškozeného o zbrani a soud považuje v této části výpověď obžalovaného z přípravného řízení za nepravdivou a účelovou, svědčící pro variantu, že poškozený o zbrani vůbec nevěděl, kdy toto vylučuje samozřejmě i možnost ponechání zbraně na místě pro „náhodného“ útočníka. Jinak z jejích

údajů je zřejmé, že poškozený obžalovaného označil jako osobu, která si objednala dražší zboží, ale pod různými záminkami (náhody a smůla) odkládal placení.

Obdobné údaje o vyloučení se zákazníka z placení dražšího zboží uvedla v podaném vysvětlení i svědkyně KXXXXX dne 25. 3. 2015 (č. l. 216-217)

K osobě obžalovaného a jeho držení zbraně se v přípravném řízení dne 14. 5. 2015 vyjadřovali dřívější spolupracovníci obžalovaného svědci Michal ŠXXXXX a Jakub VXXXXX.

Svědék Michal ŠXXXXX (č. l. 406-407) potvrdil ve své výpovědi údaje obžalovaného o uschování zbraně, kterou tehdy fyzicky viděl a tím objektivizoval minimální délku doby, po kterou měl obžalovaný zbraň k dispozici, na období minimálně od května - června 2014.

Svědék Jakub VXXXXX (č. l. 408-410) uvedl, že někdy v období května - června 2013 jej obžalovaný požádal o radu, kde by se daly nakoupit náboje do zbraně, kterou mu již dříve popsal, a kterou měl náhodně najít na půdě. Tato výpověď tak minimálně prokazuje zájem obžalovaného o možnost zbraň používat.

I tyto výpovědi byly v hlavním líčení dne 13. 10. 2015 za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu čteny.

K majetkové situaci obžalovaného byly vyslechnuty či podaly vysvětlení svědkyně Emília RXXXXX, Mária ŠXXXXX, Dagmar HXXXXX, Jana HXXXXX a Anežka ŠXXXXX.

Svědkyně Emília RXXXXX v přípravném řízení dne 23. 6. 2015 (č. l. 417-419) se jako pracovnice ubytovny v Brně Maloměřicích vyjádřila nejen k době, od kdy zde byl obžalovaný HXXXXX ubytován a k tomu, kdy a jak za ubytování platil, ale také k tomu, jak zásadním způsobem tento obžalovaný změnil svoji vizáž. Uvedla, že v době, kdy byl zadržen Policií ČR, tak nebyl téměř k poznání, jelikož měl oholenou hlavu a neměl téměř žádné vousy. Její výpověď potvrzuje výpověď obžalovaného HXXXXX z přípravného řízení, kdy uvedl, že záměrně změnil vzhled, aby zamezil poznání a zadržení, a získal čas ke spáchání sebevraždy.

Její výpověď byla v hlavním líčení dne 13. 10. 2015 podle § 211 odst. 1 trestního řádu čtena.

Další svědkyně Mária ŠXXXXX (č. l. 299-300), Dagmar HXXXXX (č. l. 303-304), Jana HXXXXX (č. l. 170-172) a Anežka ŠXXXXX (č. l. 301-302), všechny zaměstnankyně ubytovny v Jihlavě, se v rámci podání vysvětlení vyjádřily k osobě obžalovaného HXXXXX a zejména jeho špatné finanční situaci na konci února a začátku března 2015, tedy v době, kdy již byl obžalovaný delší dobu bez zaměstnání, a zřejmě i bez finančních prostředků, když přestal řádně hradit ubytování a snažil se získat prostředky například i rozprodáváním svých věcí. Svědkyně Jana HXXXXX dne 24. 3. 2015 mimo jiné uvedla, že obžalovaný byl zde ubytován od 1. 9. 2013 do 1. 3. 2015, kdy po sobě zanechal dluh cca 10.000,- Kč.

K posledním kontaktům s poškozeným dne 13. 3. 2015 a tedy vymezení pravděpodobné doby jeho úmrtí byli, mimo svědkyně FXXXXX, na úřední záznamy o podání vysvětlení vyslechnuti další svědci.

Svědék Ondřej DXXXXX (č. l. 154-157), uvedl, že daný obchod dne 13. 3. 2015 kolem 14:30 navštívil za účelem nákupu náplní do elektronických cigaret, kdy se zdržel asi 2 minuty. Poškozený DXXXXX nebyl v obchodě sám, byl tam s mužem, který se pohyboval kolem pultu, kdy tohoto blíže specifikoval, kdy jeho popis odpovídá obžalovanému. Svědek Martin HXXXXX dne 20. 3. 2015 (č. l. 158-161) uvedl, že nakupoval v prodejně dne 13. 3. 2015 kolem 15:00 a také viděl s poškozeným v prodejně mu neznámého muže, kterého popsal

obdobně jako svědek DXXXXX. Dále uvedl, že při odjezdu viděl poškozeného, jak si vyšel zapálit před prodejnu, kdy ten druhý muž šel s ním ven. Svědkyně Petra HXXXXX, neteř poškozeného, dne 18. 3. 2015 (č. l. 149-150) uvedla, že poškozeného dne 13. 3. 2015 kolem 16:00 viděla kouřit před obchodem. Dále uvedla, že tam stál společně s nějakým mužem, kterého popsala. Svědek Ivan KXXXXX dne 24. 3. 2015 (č. l. 173-176) uvedl, že dne 13. 3. 2015 kolem 16:00 si šel do prodejny koupit náplně do elektronické cigarety. V 16:10 (dle údaje na účtence č. l. 177) odešel. Při příchodu před prodejnu stál muž, kterého popsal a identifikoval jako osobu, jejíž fotografie viděl na portálu iDnes (obžalovaného). Tento následně během jeho nákupu se pohyboval v prodejně.

Z těchto výpovědí lze specifikovat, že poslední z těchto svědků poškozeného dne 13. 3. 2015 viděl kolem 16.10 hodin a to v přítomnosti obžalovaného, kterého ten den s poškozeným viděli i další svědci.

Údaje svědka Josefa TXXXXX ze dne 24. 3. 2015 (č. l. 178-179) zůstaly pro svou neurčitost ke konkrétnímu (datovému) vymezení bez významu ke skutkovému ději, když tento uvedl, že předminulý týden, možná v pátek 13. 3. 2015 mezi 16:00-17:00 jel autem kolem prodejny, když zahlédl mladého muže, který jakoby vešel do prodejny a zase z ní okamžitě vyšel (dle svědka pravděpodobně pouze do ní nahlédl, když dveře mohly být zavřené), kdy toto po krátké době opakoval, kdy opět nevstoupil dovnitř. Byl neklidný, působil dojmem, že se někoho nemůže dočkat. Podle fotografií se nejednalo o obžalovaného.

Rodinní příslušníci obžalovaného HXXXXXe, matka Hilda AXXXXX KXXXXX (č. l. 205-206) a bratr Jiří KXXXXX (č. l. 207-208) uvedli pouze jim známé informace o obžalovaném (kontakty, případně místa předchozího pobytu). Jejich údaje zůstaly bez významu k ustálení skutkového děje.

Podle § 211 odst. 6 trestního řádu byly všechny výše zmíněné úřední záznamy o podání vysvětlení dne 13. 10. 2015 v hlavním líčení čteny.

K otázce rozsahu a charakteru zranění poškozeného byl v přípravném řízení zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, pitevní protokol (č. l. 87-120). Znalci MUDr. Jan Krajsa, Ph.D. i MUDr. Martin Zeman, kteří znalecký posudek ze soudního lékařství zpracovali, byli v hlavním líčení dne 13. 10. 2015 vyslechnuti. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku bylo prokázáno, že příčinou smrti bylo střelné poranění hlavy, a to šikmý průstřel hlavy v oblasti zadní jámy lební vpravo se zástřelem pod bazí lební, což způsobilo zhmoždění mozečku, přehmoždění prodloužené míchy, krvácení pod tvrdou plenu mozkovou, krvácení pod měkké pleny mozku, mozkového kmene, mozečku, krvácení do mozkových komor, otok mozku, krvácení pod tvrdou plenu krční míchy a prokrvácení šíjového svalstva. Dále bylo prokázáno, že smrt poškozeného v důsledku střelného zranění nastala prakticky okamžitě po vzniku poranění. Toto se shoduje s prvotní výpovědí obžalovaného HXXXXX v přípravném řízení, kdy uvedl, že ihned po výstřelu poškozenému poklesla hlava, jako kdyby usnul. Při pitvě nebylo znalci na těle poškozeného zjištěno žádné zranění, které by jednoznačně vykazovalo známky obrany před útokem. Ze soudně lékařského hlediska byla jako přijatelná doba smrti poškozeného shledána doba úmrtí dne 13. 3. 2015 v odpoledních či večerních hodinách. Ohledně vzájemné polohy poškozeného a pachatele v době výstřelu znalci konstatovali, že je možno se spolehlivě vyjádřit pouze k lokalizaci a směru střelného kanálu v těle zemřelého, který v daném případě směřoval šikmo zezadu dopředu, shora dolů a zprava doleva. Díky pohyblivosti hlavy je teoreticky možných variant vzájemné polohy větší množství. Velmi pravděpodobně došlo k výstřelu na zadní stranu hlavy zezadu zprava shora při poloze ruky útočnicka se zbraní nad hlavou oběti, tedy např. v poloze oběti vkleče či vsedě. Dle znalců se nejednalo o střelbu z bezprostřední blízkosti.

Z těchto důkazů bylo jednoznačně prokázáno, že výstřel byl směřován na poškozeného zezadu, do míst, kde se nachází důležité orgány, tedy do oblasti hlavy (mozku), kdy o něm s největší pravděpodobností poškozený vůbec nevěděl a nemohl se tedy žádným způsobem bránit ani odvrátit útok. S ohledem na charakter útoku a použitou zbraň, a stejně tak i jednání obžalovaného po napadení (bez snahy zajistit případnou pomoc), lze jednoznačně dovodit srozumění pachatele v době útoku s příslušným následkem, tedy akceptaci možného úmrtí poškozeného.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie (č. l. 123-126) bylo prokázáno, že v krvi poškozeného zemřelého Jaroslava DXXXXX se nacházelo 0,07 g/kg etanolu, což může dle znalců ze soudního lékařství souviset počínajícími hnilobnými procesy, v těle poškozeného jinak nebyly prokázány žádné toxikologicky významné látky, ani jejich metabolity. Tento znalecký posudek byl v hlavním líčení dne 13. 10. 2015 za splnění podmínek § 211 odst. 5 trestního řádu čten.

Obžalovaný je dále ze svého trestného jednání usvědčován i listinnými důkazy, kterými jsou zejména protokol o ohledání místa činu s náčrtky a fotodokumentací, dále odbornými vyjádřeními a dalšími listinami.

Z protokolů o ohledání místa činu s náčrtem, foto a videodokumentací, bylo prokázáno místní uspořádání na místě, kde došlo k napadení poškozeného a místa nálezů těla poškozeného či jednotlivých stop. Nejprve dne 14. 3. 2015 byl sepsán úřední záznam o ohledání místa činu a pořízena foto a videodokumentace a náčrtky (č. l. 18-48). Z těchto listinných materiálů je dobře patrná poloha těla zavražděného. Byť poloha zemřelého neodpovídá přesně výpovědi obžalovaného, je vysvětlitelná např. i posmrtným sesunutím těla poškozeného z oné otočné židle v důsledku posmrtných procesů, kdy nelze přehlédnout údaje manželů ZXXXXX, které z hlediska nálezu (polohy) těla korespondují s údaji obžalovaného. Z dokumentace je pak zjevný i reálný čas ohledání, který koresponduje s časem na elektronickém zařízení (platebním terminálu), ze kterého byla vytištěna denní závěrka. S ohledem na datum a čas lze uzavřít, že toto bylo naposledy použito dne 13. 3. 2015 v 17.16.06 hodin a následně po této době tak mohlo dojít k úmrtí poškozeného. Následně dne 17. 3. 2015, kdy již bylo zjevné, že se jedná o trestný čin s jinou věcnou příslušností, bylo provedeno další ohledání místa činu a byl zpracován protokol s náčrtem a fotodokumentací (č. l. 50-74). K tomuto datu pak byly zajišťovány i další, zejména pachové stopy (č. l. 80) a další stopy byly zajištěny v rámci pitvy (č. l. 75-79), kdy se jednalo zejména o oděvní svršky poškozeného a kulku vyjmutou z jeho hlavy.

V průběhu obou ohledání nedošlo k nálezu vystřelené nábojnice z vražedné zbraně a je evidentní, že tato musela být z místa činu odstraněna. Vzhledem k prvotním údajům obžalovaného o snaze místo činu po vraždě poškozeného upravit tak, aby to vypadalo tak, že prodavače někdo okradl v době, když měl infarkt je důvodná úvaha, že v rámci této úpravy odstranil i předmětnou nábojnici. Možnost odstranění nábojnice jinou osobou je, při zohlednění zamčení prodejny (zjevně pachatelem), ryze teoretická, a nesvědčí pro ni žádná skutečnost a soud ji tak považuje za vyloučenou. Nelze přehlédnout, že poškozený měl u sebe a to jak v kalhotách, tak v bundě na židli přes 30.000,- Kč v hotovosti, kdy tyto zůstaly na místě

Fotodokumentací, která byla pořízena při ohledání místa pobytu obžalovaného HXXXXX na ubytovně v Brně (č. l. 255-271, konkrétně fotografie na č. l. 269-271), ve spojení s protokoly o vydání věcí (vydání odcizené hotovosti – č. l. 253; vydání odcizených věcí - č. l. 246), je v souladu s předchozím doznáním obžalovaného prokázáno, jak obžalovaný HXXXXX naložil s větší částí hotovosti, kterou zde odcizil. Tuto ukryl na onom

pokoji za obložení stěny. Část takto získané hotovosti také dne 14. 3. 2015 užil k uhrazení částky 3.600,-Kč za ubytování na ubytovně v Brně, jak bylo prokázáno i fotokopii části knihy evidence plateb na této ubytovně (č. l. 295).

Zajištěné stopy byly předmětem znaleckého zkoumání znaleckými expertizami provedenými odborným policejním pracovištěm.

K možnému typu použité zbraně, jejímu charakteru a zajištěným povýstřelovým zplodinám bylo zpracováno odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie a balistika (č. l. 432-436). Ze závěru z odvětví fyzikální chemie bylo prokázáno, že povýstřelové zplodiny byly nalezeny pouze na stěru z levé ruky poškozeného a na pravé i levé (zde ojedinele) straně šedé fleecové mikiny, kterou vydal obžalovaný. Na ostatních věcech obžalovaného tyto stopy zjištěny nebyly. Lze uzavřít, že nepřímo tyto stopy naznačují pohyb obžalovaného v dané mikině během výstřelu. Přes nález na levé ruce poškozeného, s ohledem na místa stěru (levá ruka) a místa vstřelu lze vyloučit, že by si dané poranění byl schopen poškozený způsobit sám (levou rukou do pravé části týlní krajiny při konkrétním vstřelovém kanálku a absenci stop indikujících výstřel z bezprostřední blízkosti). Ze závěru z odvětví balistika bylo prokázáno, že střela zajištěná při pitvě v hlavě poškozeného je ráže 7,65 Browning, tuzemské výroby Sellier&Bellot, kdy byla vystřelena z rážově příslušné zbraně, jejíž parametry vývrtní odpovídají mimo jiné i typu popisovanému obžalovaným, tedy samonabíjecí pistolí ČZ vz. 27, vyráběné v letech 1944-1945.

Uvedený typ zbraně je přitom ve smyslu § 5 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů, zbraní kategorie „B“, kterou může nabývat do vlastnictví či držet nebo nosit pouze oprávněná osoba, kdy obžalovaný přitom není držitelem zbrojního průkazu ani licence (č. l. 283-286).

Odborná vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie (č. l. 424-426) či MPI (č. l. 439-442), kterými se nepodařilo ztotožnit nalezené peníze s osobou obžalovaného, zůstaly s ohledem na doznání obžalovaného k původu těchto peněz, pro posouzení skutkového stavu bez významu. Metodou pachové identifikace se přitom nepodařilo zjistit pachovou shodu ani z věcí zajištěných na místě činu (stopy z klíče v pokladně, zásuvky, vystřelené střely či obuvi).

Pohyb obžalovaného HXXXXX ve dnech 11. 3. 2015 až 13. 3. 2015 po centru Jihlavy, je dokládán fotodokumentací pořízenou ze záznamů jednotlivých kamer (č. l. 340-362).

K majetkové situaci obžalovaného a otázce možného motivu jednání byly vyžádány bankovní informace Československé obchodní banky a.s. (č. l. 184-204). Z těchto byla prokázána historie dvou účtů, které u této banky měl obžalovaný HXXXXX již od roku 2004 (běžný účet) či 202 (kontokorent), kdy běžný účet je minimálně od února 2015 v debetu.

Na základě těchto důkazů považoval soud, po zhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, jednání obžalovaného za bezpečně a spolehlivě prokazané, a to tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti, jak ostatně vyžaduje ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu a po zhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech proto uznal obžalovaného vinným skutky tak, jak jsou popsány ve výrokové části tohoto rozsudku, když dospěl k následujícímu závěru:

Obžalovaný v přesně nezjištěné době, přesně nezjištěným způsobem nabytí střelbyschopnou střelnou zbraň pravděpodobně tovární zn. ČZ, model 27 FNB, ráže 7,65 mm

Browning s náboji, kdy tuto dlouhodobě (minimálně několik let) držel. V důsledku problematické finanční situace související se ztrátou posledního zaměstnání, kdy neměl dostatek finančních prostředků na úhradu minimálních životních nákladů (ubytovny apod.), kdy byl nucen rozprodávat své věci, se rozhodl tuto situaci nějak řešit a dne 11. 3. 2015 odjel z ubytovny v Brně do Jihlavy, kde před tím pracoval. Ať již jeho úmysly v dané době byly jakékoli, již v den příjezdu navštívil prodejnu "Chytrý kuřák", kde si (při této nemajetnosti) objednal zboží v hodnotě cca 5.000,- Kč, kdy rozhodně neměl prostředky na úhradu. Je evidentní (a to i v kontextu dalšího jednání obžalovaného), že toto jinak zcela nelogické jednání obsahovalo od počátku jakousi vnitřní úvahu obžalovaného jak se dostat k prostředkům. V následujících dnech se snažil prodavače z této prodejny, poškozeného Jaroslava DXXXXX, opakovaně různými smyšlenkami utvrzovat v domnění, že toto uhradí a prakticky s ním trávil většinu pracovní doby a zjevně se tedy nesnažil jinak získat prostředky k úhradě zboží či případně pro další potřebu. I toto svědčí pro ten závěr, že veškeré aktivity obžalovaného ve snaze získat finanční prostředky byly spojeny právě a jen s touto věcí. Dne 13. 3. 2015 kolem 17.15 hodin (po 17.16) v prodejně "Chytrý kuřák" poškozeného záměrně, a to s cílem vlastního obohacení, usmrtil, když za přesně nezjištěných okolností s cílem získat objednané zboží i v pokladně prodejny uloženou hotovost za každou cenu, vytáhl výše popsanou střelnou zbraň, namířil ji zezadu na poškozeného a nejméně jednou na něj vystřelil s cílem ho usmrtit, kdy tímto svým jednáním mu způsobil zranění podrobně popsána ve znaleckém posudku či výroku rozsudku, kdy v důsledku střelné rány do hlavy poškozený Jaroslav DXXXXX na místě během několika vteřin zemřel, načež obžalovaný z prodejny odnesl mimo objednaného zboží i bankovky a mince v hodnotě nejméně 9.000,- Kč. Zde pak nelze přehlédnout, že poškozený informoval své okolí, že obžalovanému sdělil, že od pondělí mu již dané zboží nebude rezervovat.

K prvotně uplatněné obhajobě obžalovaného o konfliktu a následném prakticky nechtěném výstřelu je nutno uvést, že soud považuje za nepravděpodobné, či přesněji za vyloučené, aby se poškozený, na kterého by obžalovaný mířil zbraní, otočil v rámci konfliktu k obžalovanému za této situace zády. Logicky by se snažil po celou dobu takto ozbrojeného protivníka sledovat a minimálně hlava by tak musela být v jiném úhlu. Takto navíc nelze ani po odstrčení s případnou rotací dosednout na židli v prostoru, kde byl poškozený nalezen (byť možná po samovolném pádu ze židle). Soud tak dospěl k závěru, že poškozený o zbrani nevěděl a byl zastřelen pro něj nečekaně zezadu. Tuto skutečnost (neznalost skutečnosti, že obžalovaný má zbraň) nepřímou potvrzuje i výpověď svědkyně Evy DXXXXX. Se svou dcerou totiž poškozený udržoval každodenní telefonický kontakt, kdy ji informoval o veškerém dění v obchodě i dalších skutečnostech, a je proto zcela nepravděpodobné, že by svou dceru neinformoval o tom, že mu obžalovaný ukazoval, či dokonce se snažil prodat onu konkrétní zbraň a tuto mu v prodejně zanechal, pokud by k tomu měl (jak uvádí obžalovaný) dostatečný časový prostor (bez přítomnosti obžalovaného), když jinak o kontaktech s obžalovaným se Evě DXXXXX zmínil již dne 11. 3. 2015, poté i 12. 3. 2015 a 13. 3. 2015. Její údaje přitom potvrdil i její druh svědek Michal KXXXXX.

Oproti obžalobě, i s ohledem k účelovosti výpovědi obžalovaného, soud proto vypustil některé skutkové údaje z výroku rozsudku, a to ve vztahu k dění, které mělo předcházet střelbě, kdy tyto prvotně obžalovaným prezentované údaje nemají oporu v jiných objektivních důkazech a v podstatě již v rámci první výpovědi vytvářely jakési alibi pro jednání obžalovaného. S ohledem na údaje z platebního terminálu, kdy považuje za vyloučené, že by tento v dané době obsluhoval někdo jiný, než poškozený, pak došlo i k přesnějšímu vymezení doby úmrtí poškozeného. Stejně tak postupoval s ohledem na nezajištění zbraně i při popisu

použité pistole, kdy tuto specifikoval způsobem popsaným ve výroku rozsudku, když při objektivně nezjištěném počtu nábojů vycházel z minimálního počtu, tedy jednoho užitého ke střelbě na poškozeného. I v případě tohoto skutku pak pozměnil údaje o době páchaní trestného činu, když obžalobou použitá konstrukce od data 1. 1. 2015, vycházející z konce "zbraňové amnestie" je nepřipadná. Obžalovaný nevyužil možnost danou zákonem č. 170/2013 Sb. (čl. II přechodných ustanovení), kdy nelegálně drženou zbraň neodevzdal a nemohlo tak dojít k zániku trestnosti. Proto soud, opět při neexistenci objektivních údajů, specifikoval počátek držení střelné zbraně výrazem od přesně nezjištěné doby.

B/ Právní kvalifikace

Trestné jednání obžalovaného Jana HXXXXX spočívalo v tom, že nelegálně drženou střelnou zbraní záměrně s cílem vlastního obohacení střelil poškozeného zezadu do oblasti hlavy.

Následkem vzniklým v přímé příčinné souvislosti s popsaným trestným jednáním obžalovaného v bodě 1.) je neoprávněné držení zbraně v rozporu se správními předpisy a v bodě 2.) smrt poškozeného v důsledku uvedené střelné rány do hlavy.

Obžalovaný Jan HXXXXX svým jednáním v bodě 1.) porušil zájem společnosti na kontrole držení, nošení a výrobě zbraní, střeliva a výbušnin jako předpokladu zabezpečení bezpečnosti lidí před možným ohrožením jejich života a zdraví. V bodě 2.) pak porušil zájem společnosti na ochraně lidského života, který je objektem zločinu vraždy podle § 140 trestního zákoníku. Život člověka je jednoznačně prvořadou hodnotou, na jejíž ochraně má každá civilizovaná lidská společnost zvláštní zájem, což je ostatně vyjádřeno i v článku VI. Listiny práv a svobod, která je součástí Ústavního pořádku ČR. Citované zákonné ustanovení mimo jiné zakotvuje právo každého na život i to, že nikdo nesmí být zbaven života. Kdy i s ohledem na rozsah trestně právní ochrany (možné sankce) je zřejmé, že se jedná o prioritně chráněný zájem.

Vedle naplnění znaků objektu a objektivní stránky (jednání, následek, příčinná souvislost) se soud zabýval také dalšími obligatorními formálními znaky jednotlivých trestných činů, a to zejména znakem subjektu a subjektivní stránky.

Nezbytným znakem subjektu, pachatele trestného činu, je věk a přičetnost. Provedeným dokazováním soud zjistil, že obžalovaný v době spáchání trestného jednání byl zletilý, tedy naplnil podmínku ustanovení § 25 trestního zákoníku. Ustanovení § 26 trestního zákoníku pak vyžaduje, aby pachatel v době spáchání trestného činu byl schopen rozpoznat jeho protiprávnost a svoje jednání ovládat.

K posouzení otázky přičetnosti obžalovaného Jana HXXXXX byl zpracován komplexní znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací klinická psychologie (č. l. 446-469). Soudní znalkyně byly také vyslechnuty v hlavním líčení dne 13. 10. 2015 (psycholog PhDr. Marta Skulová i psychiatr MUDr. Marta Holanová). Z tohoto znaleckého posudku, resp. jeho psychiatrické části, soud zjistil, že v době spáchání trestného činu netrpěl obžalovaný duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, tj. psychózou ani poruchou osobnosti, jedná se pouze o dissociální osobnost. Má sklon k abusu alkoholu, není však na něm závislý. V době činu dle vlastních údajů se nenacházel ve stavu pod vlivem návykových látek, událost si pamatuje. V době činu mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání, a toto ovládat. Jeho pobyt na svobodě není z medicínského hlediska nebezpečný a

nevyžaduje žádnou formu ochranného léčení. Nebyl u něj zjištěn zvýšený sklon k agresi. Je schopen chápat smysl trestního řízení. Znalkyně z odvětví klinické psychologie charakterizovala osobnost obžalovaného jeho necitlivostí a dissociálními postoji. Uvedla, že má sklon k fabulacím. Je sebevědomý a vlastní sebevědomí si udržuje kritičností i znevažováním lidí. Má sklon nařizovat, příkazovat. Citově je odtažitý, necitlivý, postrádá pozitivní city. Dále znalkyně uvedla, že v případě prokázání viny, byl trestný čin motivovaný ziskem. Jednání obžalovaného bylo promyšlené a plánované. Nejednalo se o nenávist nebo mstu, protože k poškozenému neměl negativní vztah a ani výhrady. Obžalovaný pravděpodobně nestřílel bezděčně, protože neměl důvod vytáhnout pistoli, ani se bránit. Je schopný násilí a to necítí jako vysloveně negativní jednání. Ve svém jednání je motivován zejména zajištěním a eventuálním zlepšením vlastní materiální úrovně. Prognóza resocializace obžalovaného je reálná pouze za předpokladu možnosti jeho legálního výdělků, v případě nemožnosti hrozí u něj snaha získat finanční prostředky pro vlastní potřebu i za cenu další majetkové trestné činnosti. V hlavním líčení znalkyně z odvětví psychiatrie MUDr. Marta Holanová potvrdila závěry znaleckého posudku. S ohledem na změnu obhajoby obžalovaného uvedla, že obžalovaný nepatří mezi typ osobnosti, která by se dala lehce ovlivnit a byla donucena k určité výpovědi. Znalkyně z odvětví psychologie PhDr. Marta Skulová v hlavním líčení také potvrdila závěry znaleckého posudku. Uvedla, že jeho osobnosti neodpovídá, že by důsledkem nátlaku na jeho osobu si přivodil uvedením nepravdivých údajů hrozbu odsouzení.

Výše citovaný znalecký posudek (zejména z oboru psychiatrie) považuje soud za úplný a řádný důkaz, na jehož základě je možno spolehlivě uzavřít otázku přičetnosti obžalovaného. Tímto důkazem bylo jednoznačně prokázáno, že ovládací i rozpoznávací schopnosti obžalovaného v době spáchání trestného činu byly plně zachovány. Soud proto konstatoval, že nenastaly podmínky pro posouzení obžalovaného jako např. nepřičetného pachatele ve smyslu ustanovení § 26 trestního zákoníku či pachatele se zmenšenou přičetností dle § 27 trestního zákoníku a nenastaly ani podmínky pro závěr o stavu tzv. zmenšené přičetnosti, který si pachatel nepřivodil, a to ani z nedbalosti vlivem návykové látky, jak má na mysli ustanovení § 40 trestního zákoníku. Na základě této části dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaný byl v době spáchání obou trestných činů, se zřetelem k svému věku i duševnímu stavu, plně trestně odpovědný, neboť naplnil podmínky věku i přičetnosti, jež jsou znaky subjektu (pachatele) trestného činu. Obžalovaný byl schopen rozpoznat škodlivost svého jednání. S ohledem na jeho intelektové schopnosti mu bylo nepochybně známo, že se dopouští jednání škodlivého, když jeho rozumové schopnosti byly zachovalé, v pásmu průměru, dokáže tedy adekvátně vnímat, rozlišovat realitu a logicky uvažovat a jedná se o skutečnosti obecně známé. Zjevně věděl, že bez příslušného oprávnění nelze držet zbraň, a stejně tak, že nelze střelbou proti jiné osobě, jejím usmrcením, získat pro sebe majetkový prospěch.

Dalším formálním znakem trestného činu je pak jeho subjektivní stránka, která zahrnuje znaky, týkající se psychiky pachatele. Obligatorním znakem této subjektivní stránky je zavinění. Naplnění znaku zavinění je nezbytné z hlediska trestní odpovědnosti, která je v trestním právu konstruována jako odpovědnost subjektivní, tedy za zaviněné jednání. Zavinění je pak z pohledu právní teorie považováno za vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, zejména k jeho objektivní stránce, tedy jednání, následku a příčinné souvislosti mezi nimi, a k objektu. Zavinění v sobě obecně zahrnuje složku intelektuální, tedy vědění pachatele, vnímání pachatele, a dále složku volní, která zahrnuje chtění nebo srozumění, tedy rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem. Trestné činy, jimiž byl obžalovaný uznán vinným, jsou pak konstruovány jako trestné činy úmyslné (§ 13

odst. 2 trestního zákoníku). To znamená, že z hlediska znaků subjektivní stránky musí být splněny podmínky buď přímého úmyslu, jak vyžaduje § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, nebo podmínky úmyslu nepřímého, jak vyžaduje § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.

Při hodnocení zavinění opírá soud svoje závěry zejména o provedené důkazy, z nichž dovodil zejména závěr o aktivním jednání obžalovaného jak k držení zbraně, tak vůči poškozenému, dále o výše citovaný znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie-psychologie, jakož i další skutková zjištění, která se týkají objektivní stránky, tj. konkrétního trestného činu, především jednání obžalovaného, zejména ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který se týká zranění poškozeného (smrtečná střelná rána do hlavy).

Závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví jednoznačně svědčí pro tu skutečnost, že obžalovaný si byl vědom, že jeho jednání porušuje zákon, tedy byla zachována ona intelektuální složka, kdy takto bylo i jeho jednání obžalovaným vnímáno. Pro specifikaci zavinění jako přímého nebo nepřímého úmyslu má pak význam charakter složky volní, tedy, jak je výše rozvedeno, chtění nebo srozumění pachatele a to i s ohledem na kvalifikovanou skutkovou podstatu jeho jednání. Závěry o tom, že čin byl spáchán úmyslně, lze, pokud chybí (úplně) doznání obžalovaného, činit z okolností činu objektivní povahy. Tyto okolnosti soud hodnotil všechny v jejich souvislosti, když nelze přikládat zásadní význam jen některé z nich.

V případě neoprávněného držení zbraně je jednoznačné, že takto jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Není pochyb o tom, že obžalovaný od přesně nezjištěné doby (jím prezentované lety 2008-2009) minimálně do 13. 3. 2015, kdy údajně tuto pistolí odhodil do kontejneru, nebyl držitelem zbrojního průkazu a ani zbrojní licence, a ačkoli věděl, že tuto zbraň bez některého z těchto oprávnění držet nesmí, tuto po nabytí za neupřesněných okolností dlouhodobě přechovával.

Z provedeního dokazování je evidentní, že obžalovaný při výše uvedených skutkových závěrech neměl jiný důvod poškozeného napadnout, než snahu získat objednané zboží. Byť v současnosti nejsou objektivně prokázány okolnosti střelbě bezprostředně předcházející, tak jak bylo popsáno v rámci skutkových zjištění, majetková situace obžalovaného jednoznačně svědčí pro jeho neschopnost zboží řádně uhradit a snaha toto zboží získat, dokumentovaná jeho následným jednáním (a to společně s částí peněz z pokladny) byla evidentně pro jeho jednání zásadní. Obžalovaný v případě usmrcení poškozeného tedy také jednal v úmyslu přímém ve smyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. V tomto úmyslu jednal i ve vztahu k naplnění okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby ve smyslu § 140 odst. 3 písm. j) trestního zákoníku, tedy v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch, byť zde stačí zavinění z nedbalosti.

Vedle zavinění, jakožto obligatorního znaku subjektivní stránky všech trestných činů se soud zabýval i motivem, který je znakem fakultativním. Motiv, v psychologickém pojetí označovaný jako pohnutka, je v rovině trestněprávní chápán jako určitý podnět, který vedl pachatele ke spáchání trestného činu. V tomto konkrétním případě se k otázce možného motivu jeho jednání ve vztahu k zločinu vraždy vyjádřila znalkyně z klinické psychologie, kdy uvedla, že trestný čin byl motivovaný ziskem. Trestnému činu předcházela finanční tíseň, kdy obžalovaný dlužil peníze za ubytování a neměl další prostředky na živobytí, alkohol a tabákové výrobky.

Skutečnost, že předmět použitý k usmrcení poškozeného má charakter zbraně nejen z hlediska správních předpisů jak vyplývá ze závěrů znaleckého zkoumání, ale i ve smyslu trestního zákoníku je zřejmá z ustanovení § 118 trestního zákoníku, kdy za zbraň je považováno vše, čím lze učinit útok proti tělu druhého důraznější, což střelbyschopná střelná zbraň bezpochyby je.

Na základě shora provedeného dokazování tedy soud jednoznačně konstatoval, že obžalovaný Jan HXXXXX se dopustil trestného jednání tak, jak je ve výroku rozsudku uvedeno, tedy nelegálně drženou zbraní usmrtil jiného v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch, kdy naplnil všechny formální znaky skutkové podstaty přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku a zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) trestního zákoníku. V případě zločinu vraždy oproti obžalobě, při objektivně nezjištěných konkrétních podmínkách útoku, soud posoudil toto jednání jako jednání minimálně v rozmyslu, při zohlednění závěru jakým způsobem došlo ke vstřelu (střelba zezadu) při obžalovaným připravené zbrani.

Jednání obžalovaného je ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku společensky škodlivé, přičemž v daném případě nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.

C/ Trest

Při úvaze o druhu a výši trestu hodnotil soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku kromě povahy a závažnosti spáchaného trestného činu i osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy, dále přihlédl k chování pachatele po činu, možným důsledkům trestu pro budoucí život pachatele a současně vzal v úvahu i účel trestu, jímž je i ochrana společnosti před pachateli trestných činů, snaha zabránit odsouzenému v dalším páchání trestné činnosti a vychovat jej k tomu, aby vedl řádný život a tím působit výchovně i na ostatní členy společnosti, tedy generální i individuální prevence.

Povaha a závažnost trestného činu jsou pak určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Z pohledu jednotlivých kritérií závažnosti trestného činu považuje soud jednání obžalovaného za velmi závažné a to zejména způsobeným následkem.

V případě obžalovaného Jana HXXXXX soud vzal v úvahu skutečnost, že tento je svobodný, bezdětný, má střední vzdělání (vyučen na SOU spojů). V současné době je bez zaměstnání, není veden v evidenci Úřadu práce a nepobíral žádné dávky. Dle vlastních údajů je nemajetný. V místě svého trvalého bydliště není veden v evidenci přestupců, ale zde se dlouhodobě nezdržuje (č. l. 475). Posledním zaměstnavatelem je hodnocen pozitivně (č. l. 474). Z opisu rejstříku trestů (č. l. 473) bylo prokázáno, že dosud nebyl soudně trestán. Z výkonu vazby je hodnocen pozitivně (č. l. 476).

Soud proto hodnotil jako přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. a), n) trestního zákoníku skutečnost, že trestný čin spáchal minimálně s rozmyslem (zde výlučně ve vztahu k trestnému činu nedovoleného ozbrojování), a dopustil se více trestných činů. Jako okolnost polehčující soud hodnotil dle § 41 písm. a) trestního zákoníku skutečnost, že spáchal trestný

čin poprvé. Soud nemohl s ohledem na změnu výpovědi hodnotit jako polehčující okolnost jeho doznání, tedy spolupráci s příslušnými orgány při objasňování jeho trestné činnosti, když obžalovaný svoji zásadní trestnou činnost v bodě 2) fakticky popřel a jeho doznání v bodě 1) je problematické při nových údajích, že zbraň dle něj nebyla střelbyschopná. Jiné přitěžující či polehčující okolnosti shledány soudem nebyly.

Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu i osobě obžalovaného, mu pak uložil úhrnný trest odnětí svobody v zákonné trestní sazbě podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku, tedy pro nejpřísněji trestný čin, když podle citovaného zákonného ustanovení lze pachatelé uložit trest odnětí svobody v trvání 15 až 20 let, nebo trest výjimečný, a to v trvání 16 let a 6 měsíců, tedy v cca jedné čtvrtině sazby. Při této úvaze soud zejména zohlednil jak závažnost jeho protiprávního jednání, tak i jeho neodčinitelný následek a na druhou stranu dosavadní zachovalost obžalovaného, který do počátku nedovoleného ozbrojování vedl řádný život.

Ze zákona se jedná o trest nepodmíněný a rozhodování soudu tak bylo omezeno pouze na stanovení typu věznice. Vzhledem k tomu, že je mu ukládán trest za zvlášť závažný zločin ve výměře převyšující osm let, jsou ze zákona splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou (§ 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku) a soud jej do tohoto typu věznice zařadil, když neshledal podmínky pro užití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku vzhledem k závažnosti trestného jednání.

Vzhledem k současné nemajetnosti obžalovaného neukládal další trest postihující obžalovaného na majetku, zejména trest peněžitý, byť úmysl obžalovaného zjevně směřoval k obohacení (získání majetkového prospěchu) a jsou splněny formální podmínky pro možné uložení takového trestu (§ 39 odst. 7, § 67 odst. 1 trestního zákoníku). Stejně tak neuložil ani trest zákazu činnosti spočívající v zákazu nabytí vlastnictví či držet střelnou zbraň, (fakticky omezení legálně nabytí příslušné zvláštní povolení) tedy činnosti, ke které je třeba zvláštního povolení, a v jejímž důsledku se dopustil trestného jednání, když odsouzením ztratí obžalovaný způsobilost (bezúhonnost dle § 21 zákona č. 119/2002 Sb.) nabytí příslušné zvláštní povolení (zbrojní průkaz). Soud pak nemohl uložit trest propadnutí věci či jiné majetkové hodnoty, případně ochranné opatření zabránění věci či jiné majetkové hodnoty (při nejasných okolnostech vlastnictví zbraně), a to věci užitě k trestné činnosti (pistole), neboť se předmětná věc nenašla.

Tento trest, tak jak byl uložen, dle názoru soudu splňuje podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak zejména individuální prevence, kdy je nutno jej považovat za trest zohledňující všechny okolnosti jednání i osoby obžalovaného.

D/ Náhrada škody

V rámci adhezního řízení, které je součástí řízení trestního, rozhoduje soud o nárocích na náhradu majetkové škody či nemajetkové újmy těch poškozených, kteří se řádně a včas připojili k trestnímu řízení a výši svého nároku prokázali.

V případě tohoto trestného jednání se řádně s nárokem na náhradu majetkové škody připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky (č. l. 13), na kterou přešlo oprávnění v souvislosti s úhradou zásahu, ohledání mrtvolky ze strany ZZS Kraje

Vysočina, s tím, že požadovala na náhradě těchto nákladů částku 4.435,- Kč, kdy toto splňovalo náležitosti, tedy bylo z něj zřejmé, jakého nároku, v jaké výši, vůči komu a z jakého titulu se nároku domáhá a soud této poškozené proto tuto částku přiznal, tedy obžalovanému uložil povinnost způsobenou škodu v tomto rozsahu uhradit.

S nárokem na nemajetkovou újmu se připojila dcera poškozeného Eva DXXXXX a to v částce 500.000,- Kč (č. l. 5). Podle § 2959 občanského zákoníku při usmrcení odčiní škůdce duševní útrapy manželů, rodičů, dětí nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Jelikož dnešní právní úprava neobsahuje ustanovení, ze kterého by vyplývala povinnost k náhradě nemajetkové újmy v konkrétní částce, tak soud porovnal tuto úpravu s dřívější právní úpravou občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., která v § 444 odst. 3 písm. b) (již do roku 2004) stanovila, že při usmrcení náleží každému pozůstalému dítěti jednorázové odškodnění ve výši 240.000,- Kč. Soud proto podpůrně vyšel jak z judikatury, tak i z hledisek, jaká dříve občanský zákoník uváděl, když i před účinností nového občanského zákoníku, bylo možné v rámci adhezního řízení nebo i v rámci řízení civilního na náhradě nemajetkové újmy v případě usmrcení blízké osoby uplatnění práva moderace a přiznání i vyšší částky. Soud hodnotil i rodinné poměry mezi poškozeným a jeho dcerou Evou DXXXXX. Z provedeného dokazování soud dospěl k závěrům, že poškozený měl se svou dcerou fungující rodinný i pracovní vztah, kdy poškozený pracoval v obchodě své dcery, a především byli spolu v každodenním kontaktu. Soud proto považuje částku 500.000,- Kč jako přiměřenou a odpovídající citové újmě, která vznikla dceři poškozeného smrtí jejího otce v kontextu vývoje zákonné úpravy dané úhrady. Vzhledem k výše uvedenému a řádnému uplatnění nároku, byla obžalovanému uložena povinnost k náhradě nemajetkové újmy, tak jak je ve výroku uvedeno, ve vztahu k dceři zemřelého.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí.

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou

rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést zda odvolání podává byť i z části ve prospěch či neprospěch obžalovaného.

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Krajský soud v Brně
dne 26. října 2015

Mgr. Aleš Novotný, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kleinová